

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4528/2018
07.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Зорка Ђоновић Мауков, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Градски јавни правобранилац Новог Сада, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж број 1669/18 од 07.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж број 1669/18 од 07.06.2018. године у делу првог става изреке којим је преиначена првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев за исплату износа од 568.353,23 динара, са законском затезном каматом, трошковима поступка и другом и трећем ставу изреке, тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог Града Новог Сада и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Новом Саду П број 5121/2017 од 28.11.2017. године у делу другог става изреке којим је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужилји исплати износ од 568.353,23 динара са законском затезном каматом од доспелости до исплате и трошкове парничног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужилји накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 18.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П број 5121/2017 од 28.11.2017. године првим ставом изреке примарни тужбени захтев који гласи „Обавезује се тужени да тужилји исплати износ од 2.094.438,00 динара, као и да јој накнади проузроковане парничне трошкове у висини по одмерању суда, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате“, се одбија. Другим ставом изреке евентуални тужбени захтев је делимично усвојен, па је тужени обавезан да са парцеле број .. КО ... уклони сав мобилијар постављен од дечијег игралишта, доведе парцелу у првобитно стање и преда је тужилји и да тужилји исплати износ од 568.353,23 динара, са законском затезном каматом на износе наведене у изреци првостепене пресуде од доспелости до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 152.263,00 динара, са

законском затезном каматом од извршности до исплате. Трећим ставом изреке део захтева тужиле за исплату затезне камате на трошкове поступка од пресуђења до исплате одбијен је као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж број 1669/18 од 07.06.2018. године жалба туженог Града Новог Сада је делимично усвојена па је пресуда Основног суда у Новом Саду П број 5121/2017 од 28.11.2017. године преиначена у усвајајућем делу одлуке о евентуалном тужбеном захтеву и трошковима парничног поступка тако што је одбијен тужбени захтев у делу којим је тражено да се тужени обавезе да тужилци исплати износ од 568.353,23 динара са законском затезном каматом на сваки доспели појединачни износ до исплате и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка, док је у преосталом делу жалба туженог одбијена и првостепена пресуда у непреиначеном усвајајућем делу потврђена. Другим ставом изреке обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара. Трећим ставом изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Тужилца је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога на основу чл. 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14-ЗПП) и тражила трошкове поступка које је определила по врсти и висини.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ревизијом се на друге повреде поступка не указује.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде тужилца је у листу непокретности .. КО ... уписана као власник парцеле .. у улици ... у ..., површине 5,24 ара. Парцела се налази у насељу ... и тужилца не одлази често у тај део града, али је приликом једног одласка установила да се на предметном плацу налази децје игралиште и то наспрам кућних бројева .., .. и .. По плану генералне регулације парцела .. намењена је за породично становање уз ... и ... пут са окружењем у ..., односно за изградњу објекта у сврху породичног становања. Тужени је изградио игралиште које се целом површином простира преко парцеле тужиле у површини од 524 м². Парцела није снабдевана инфраструктуром. Тржишна вредност парцеле на дан вештачења 29.06.2017. године износи 33 евра по 1 м², односно 3.997,00 динара, а вредност целе парцеле је 17.292 евра, односно 2.094.438,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан вештачења. Годишња закупнина за изнајмљивање парцеле износила би 867,74 евра за период од 2012. до 2017. године износи 4.772,59 евра, односно 568.353,23 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом чл. 219. Закона о облигационим односима-ЗОО, којим је прописано да када је неко туђу ствар употребио у своју корист, ималац може захтевати независно од права на накнаду штете или одсуство ове да му овај накнади корист коју је имао од употребе, усвојио евентуални тужбени захтев и обавезао туженог да тужилци исплати накнаду за

коришћење парцеле у износу од 568.353,23 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа по години до коначне исплате.

Другостепени суд је прихватио чињенично стање које је утврдио првостепени суд као потпуно и правилно, али није прихватио правни закључак првостепеног суда. Према образложењу другостепеног суда тужила евентуалним тужбеним захтевом између осталог потражује накнаду материјалне штете, изгубљене добити због немогућности коришћења парцеле у смислу чл. 189. ЗОО, па је на њој терет доказивања да би по редовном току ствари парцелу у утуженом периоду издавала у закуп, а коју чињеницу у поступку није доказала, због чега је применом правила о терету доказивања из чл. 231. ЗПП преиначио првостепену пресуду и одбио евентуано постављени тужбени захтев.

Врховни касациони суд не прихвата закључак другостепеног суда.

По оцени ревизијског суда првостепени суд је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право одредбом чл. 219. ЗОО. Тужени је имао корист од употребе тужилине парцеле и то управо у виду закупнине коју би био дужан да јој плаћа по редовном току ствари, да је парцелу узео у закуп за изградњу дечјег игралишта, због чега је у обавези да тужили исплати накнаду за коришћење парцеле која је правилно утврђена у висини тржишне закупнине вештачењем, применом чл. 219. ЗОО.

На основу изложеног Врховни касациони суд је применом чл. 416. став 1. ЗПП донео одлуку као у изреци пресуде у првом ставу.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом чл. 165. став 2. у вези са чл. 154. и 155. ЗПП према постигнутом успеху тужиле у ревизијском поступку. Досуђени трошкови односе се на име састава ревизије чија висина је обрачуната применом важеће Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**